

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 6ης Οκτωβρίου 2015*

«Αίτηση αναίρεσης — Παρέμβαση — Συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς»

Στην υπόθεση C-410/15 P(I),

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης δυνάμει του άρθρου 57 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 27 Ιουλίου 2015,

Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM), με έδρα τη Μασσαλία (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από την C. Bonnefoi, avocate,

αναιρεσεύουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM)**, με έδρα τη Μασσαλία,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους V. Di Bucci και B. Stromsky,

καθής πρωτοδίκως,

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον M. Wathelet, πρώτο γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Η Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (στο εξής: επιτροπή επιχείρησης) ζητεί, με την αίτηση αναίρεσης που έχει υποβάλει, την εξαφάνιση της διάταξης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Ιουλίου 2015, SNCM κατά Επιτροπής (T-1/15, EU:T:2015:489, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή της να παρέμβει υπέρ της προσφεύγουσας στην πρωτοβάθμια διαδικασία επί της υπόθεσης T-1/15, προσφεύγουσας που ζητούσε την ακύρωση της απόφασης 2014/882/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις αριθ. SA 16237 (C58/02) (πρώην N 118/02) που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ της SNCM (ΕΕ 2014, L 357, σ. 1, στο εξής: επίδικη απόφαση της Επιτροπής).

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

- 2 Επιπλέον, η επιτροπή επιχείρησης ζητεί από το Δικαστήριο να δεχτεί την αίτηση παρέμβασής της.
- 3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αίτησης αναίρεσης στις 7 Σεπτεμβρίου 2015.

Επί της αίτησης αναίρεσης

- 4 Σύμφωνα με το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να παρεμβαίνει ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον αποδεικνύει ότι έχει συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση του συγκεκριμένου δικαιοδοτικού οργάνου.
- 5 Κατά πάγια νομολογία, η έννοια του «συμφέροντος για την επίλυση της διαφοράς», κατά το εν λόγω άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, πρέπει να ορίζεται βάσει αυτού καθεαυτού του αντικειμένου της διαφοράς και να εκλαμβάνεται ως άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την τύχη που επιφυλάσσεται σε αυτά καθεαυτά τα αιτήματα και όχι ως συμφέρον σε σχέση με τους προβαλλόμενους λόγους ή ισχυρισμούς. Συγκεκριμένα, με τον όρο «επίλυση της διαφοράς» νοείται η τελική κρίση που θα αποτυπωθεί στο διατακτικό της δικαστικής απόφασης που πρόκειται να εκδοθεί (βλ. διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2013:83, σκέψη 7 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 6 Συναφώς, πρέπει να εξετάζεται ιδίως αν ο υποβάλλον αίτηση παρέμβασης θίγεται ευθέως από την προσβαλλόμενη πράξη και αν έχει βέβαιο συμφέρον για την έκβαση της διαφοράς (βλ. διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Moru κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:135, σκέψη 7 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Το συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς δεν μπορεί καταρχήν να θεωρείται αρκούντως άμεσο παρά μόνο όταν η επίλυση αυτή μπορεί να μεταβάλει τη νομική κατάσταση του αιτούντος την παρέμβαση [βλ. επ' αυτού διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου National Power και PowerGen κατά Επιτροπής, C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, σκέψη 61, Schenker κατά Air France και Επιτροπής, C-589/11 P(I), EU:C:2012:332, σκέψεις 14 και 15, και Moru κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:135, σκέψεις 4 και 11].
- 7 Η επιτροπή επιχείρησης ισχυρίζεται, με την αίτηση αναίρεσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Με την αίτηση αυτή προβάλλονται τέσσερις λόγοι αναίρεσης, οι οποίοι στηρίζονται στους ακόλουθους ισχυρισμούς:
  - Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, καθόσον με τη σκέψη 13 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης έκρινε ότι το συλλογικό συμφέρον των μισθωτών της SNCM, τους οποίους εκπροσωπεί η επιτροπή επιχείρησης, δεν αρκεί εξ ορισμού για να θεμελιώσει, κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, άμεσο και ενεστώς συμφέρον της επιτροπής αυτής για την επίλυση της διαφοράς που είχε υποβληθεί στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου.
  - Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, καθόσον με τη σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης έκρινε ότι το γεγονός ότι η επιτροπή επιχείρησης μπορούσε ενδεχομένως να θεωρηθεί ως «ενδιαφερόμενος», κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν αρκούσε ως απόδειξη της ύπαρξης, κατά το εν λόγω άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, άμεσου και ενεστώτος συμφέροντος της επιτροπής αυτής για την επίλυση της διαφοράς που είχε υποβληθεί στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου.
  - Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλματα εκτίμησης, καθόσον με τη σκέψη 15 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης έκρινε, πρώτον, ότι η επιτροπή επιχείρησης δεν είχε προβάλει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο βάσει του οποίου θα μπορούσε να αποδειχθεί ότι η υπόθεση που είχε υποβληθεί στην κρίση του είχε ιδιαίτερα μεγάλη σημασία για τις νομοθετικές πρωτοβουλίες

που είχαν ήδη αναληφθεί ή ότι παρουσίαζε δυσκολίες σε θέματα αρχής, που θα μπορούσαν να θίξουν ιδιαιτέρως τα συμφέροντά της, και, δεύτερον, ότι η επιτροπή επιχείρησης δεν είχε αποδείξει ότι η διαδικασία δικαστικής εξυγίανσης που εκκρεμούσε σε εθνικό επίπεδο θα αναστελλόταν σε περίπτωση ακύρωσης της επίδικης απόφασης της Επιτροπής.

- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλμα εκτίμησης, καθόσον με τις σκέψεις 16 έως 18 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης έκρινε ότι το συμφέρον της επιτροπής επιχείρησης για την επίλυση της διαφοράς δεν διαφοροποιείται από το συμφέρον της SNCM, μολονότι η επιτροπή αυτή έχει αυτοτελή οντότητα και νομική προσωπικότητα, η οποία βέβαια συναρτάται προς την εν λόγω επιχείρηση, σημαντική περιουσία και σημαντικό προϋπολογισμό, με εκκρεμείς υποχρεώσεις και συμβάσεις που επηρεάζονται άμεσα από τη διαδικασία δικαστικής εξυγίανσης, στο πλαίσιο της οποίας έχει, κατά το γαλλικό δίκαιο, το δικαίωμα να διατυπώσει την άποψή της.
- 8 Ενδείκνυται να εξεταστεί πρώτος ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως.
- 9 Με τον λόγο αυτό, η επιτροπή επιχείρησης ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, καθόσον με τη σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης έκρινε κατ' ουσίαν ότι το γεγονός ότι η επιτροπή επιχείρησης μπορούσε ενδεχομένως να θεωρηθεί ως «ενδιαφερόμενος», κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν αρκούσε ως απόδειξη της ύπαρξης, κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, άμεσου και ενεστώτος συμφέροντος της επιτροπής αυτής για την επίλυση της διαφοράς που είχε υποβληθεί στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου. Επιπλέον, η επιτροπή επιχείρησης ισχυρίζεται ότι δεν της δόθηκε η δυνατότητα να μετάσχει στη διοικητική διαδικασία, διότι, κατόπιν της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου *Corsica Ferries France κατά Επιτροπής* (T-565/08, EU:T:2012:415), με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση 2009/611/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τα μέτρα C 58/02 (πρώην N 118/02) που προτίθεται να εφαρμόσει η Γαλλία προς όφελος της [SNCM] (ΕΕ 2009, L 225, σ. 180), η Επιτροπή δεν επανέλαβε τη διαδικασία του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ πριν εκδώσει την επίδικη απόφαση.
- 10 Συναφώς προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου ότι ο κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ενδιαφερόμενος νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή ακύρωσης κατά απόφασης της Επιτροπής που αφορά κρατική ενίσχυση, αν με την προσφυγή του επιδιώκει να διασφαλίσει τα δικονομικά δικαιώματα που αντλεί από τη διάταξη αυτή (βλ. επ' αυτού απόφαση Επιτροπή κατά *Kronoply και Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 11 Ο κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ενδιαφερόμενος, ο οποίος, όταν έχει ασκηθεί προσφυγή με ακυρωτικό αίτημα, προτίθεται να παρέμβει υπέρ του προσφεύγοντος, έχει όμως αποδεδειγμένα συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, η τελική κρίση που θα αποτυπωθεί στο διατακτικό της δικαστικής απόφασης μπορεί να μεταβάλει τη νομική κατάσταση του αιτούντος την παρέμβαση, εφόσον αφενός θα συνεπάγεται την υποχρέωση της Επιτροπής να κινήσει ή ενδεχομένως να επαναλάβει την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και αφετέρου θα παρέχει στον αιτούντα αυτό το δικαίωμα να μετάσχει, ως ενδιαφερόμενος, στην εν λόγω επίσημη διαδικασία έρευνας.
- 12 Εν προκειμένω, από τη σκέψη 13 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης προκύπτει ότι η επιτροπή επιχείρησης εκπροσωπεί το συλλογικό συμφέρον όλων των μισθωτών της SNCM. Δεδομένου ότι η Επιτροπή, κατά την εκτίμηση της συμβατότητας μιας κρατικής ενίσχυσης στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών, λαμβάνει υπόψη της πολλά στοιχεία διαφορετικής φύσης, τα οποία έχουν ιδίως σχέση με την προστασία του ανταγωνισμού, τη ναυτιλιακή πολιτική της Ένωσης, την προαγωγή των θαλάσσιων μεταφορών της Ένωσης ή ακόμα και την προώθηση της απασχόλησης, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να μπορεί η επιτροπή επιχείρησης να υποβάλει στην Επιτροπή παρατηρήσεις σχετικά με

ορισμένες πτυχές κοινωνικής φύσης, οι οποίες θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη από την Επιτροπή κατά την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (βλ. επ' αυτού απόφαση 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψεις 64 και 70).

- 13 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιτροπή επιχείρησης πρέπει να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενος κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 14 Επισημαίνεται ότι η SNCM, με το δικόγραφο της προσφυγής της, είχε προβάλει λόγο ακύρωσης στηριζόμενο στην προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων που της απονέμει το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας κατόπιν της ακύρωσης από το Γενικό Δικαστήριο της απόφασης 2009/611.
- 15 Επομένως, για τους λόγους που παρατίθενται ανωτέρω στη σκέψη 11, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η επιτροπή επιχείρησης, ενδιαφερόμενο μέρος κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο επιδιώκει την υποστήριξη των αιτημάτων ενός άλλου ενδιαφερόμενου μέρους που ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκαν τα δικονομικά δικαιώματα που του παρέχει η εν λόγω διάταξη, αποδεικνύει ότι έχει, κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, άμεσο και ενεστώσ συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς που υποβλήθηκε στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου.
- 16 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο με τη σκέψη 19 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης ότι έπρεπε να απορριφθεί η αίτηση παρέμβασης της επιτροπής επιχείρησης υπέρ της SNCM, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα.
- 17 Κατά συνέπεια, η αίτηση αναίρεσης πρέπει να γίνει δεκτή και να εξαφανιστεί η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι αναίρεσης.
- 18 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί, σε περίπτωση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 19 Εν προκειμένω το Δικαστήριο έχει στη διάθεσή του τα στοιχεία που είναι απαραίτητα προκειμένου να αποφανθεί οριστικά επί της αίτησης παρέμβασης της επιτροπής επιχείρησης.
- 20 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 12 έως 15 της παρούσας διάταξης, η επιτροπή επιχείρησης αποδεικνύει ότι έχει, κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, άμεσο και ενεστώσ συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς που υποβλήθηκε στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου.
- 21 Κατά συνέπεια, η αίτηση παρέμβασής της υπέρ της SNCM στην υπόθεση T-1/15 πρέπει να γίνει δεκτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 22 Το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προβλέπει ότι, όταν η αίτηση αναίρεσης γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται και επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου αυτού Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή όμως η επιτροπή επιχείρησης δεν υπέβαλε αίτημα σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, ο αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) **Αναιρεί τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Ιουλίου 2015, SNCM κατά Επιτροπής (T-1/15, EU:T:2015:488).**
- 2) **Επιτρέπει στην Comité d'entreprise de la Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) να παρέμβει στην υπόθεση T-1/15 υπέρ της προσφεύγουσας.**
- 3) **Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

(υπογραφές)